"ఎవరు నువ్వు ?"

దగ్గరకు వెళ్ళబోయిన రామారావు వైపుకు తిరిగాడు దొంగ.

అంతే...రామారావు ఆశ్చర్యపోయాడు.

దొంగ...ఆ దొంగ.

"మీరు...మీరు"

రామారావు ముఖంలో ఆనందపు ఛాయలు.

దొంగ దగ్గరకు వెళ్ళి అతని చేతులు పట్టుకున్నాడు రామారావు.

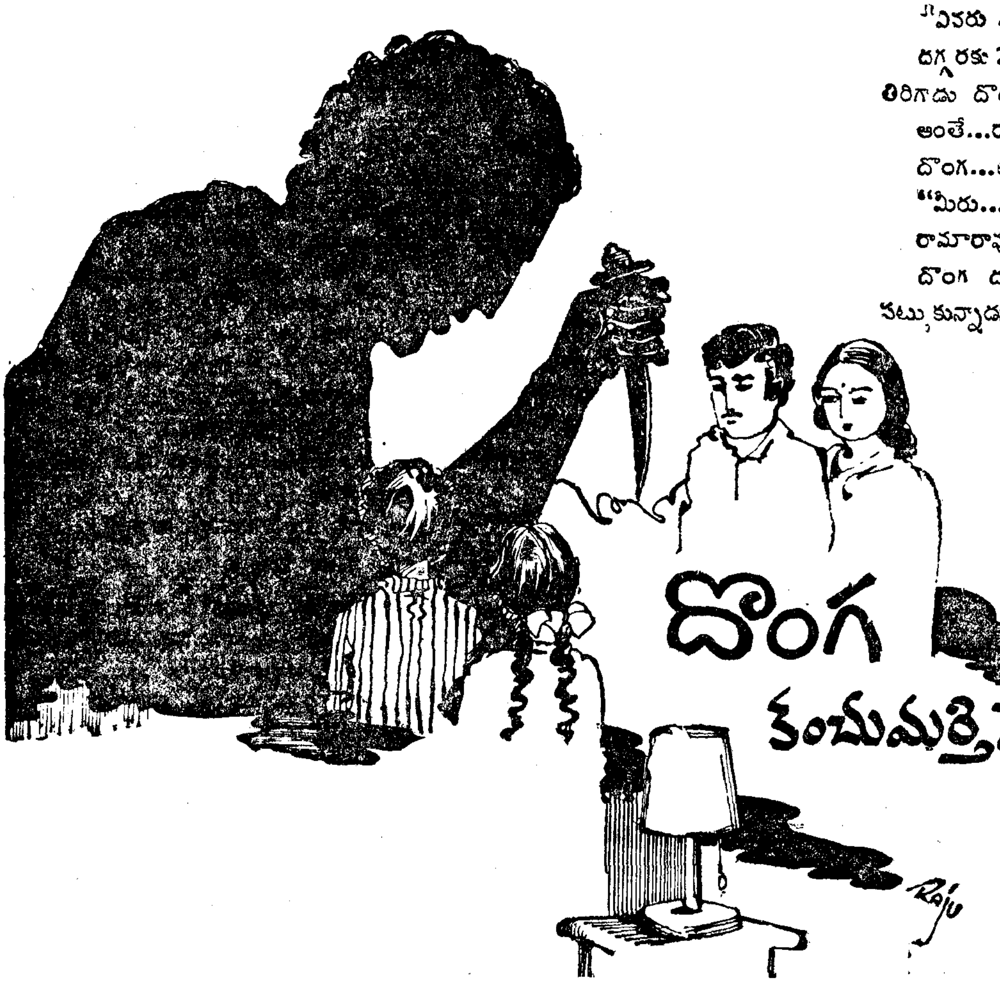

దొంగ

కంచుమర్తి వెంకటేశ్వరరావు

రాత్రి ఒంటి గంటయినా నిద్ర రాక మంచంమీద అటూ యిటూ దొర్లు తున్నాడు రామారావు. ప్రతిసారి ప్రమోషను వచ్చిన రోజున ఆ రాత్రి సరిగ్గా నిద్రపట్టదు రామారావుకు. దానిక్కారణం ఆనందంతో పాటు గతం గుర్తుకు వచ్చి అతన్ని ఉక్కిరి బిక్కిరి చెయ్యడమే.

ఆ రోజు ఉదయం ఆఫీసరుగ ప్రమోషన్ వచ్చిందని తెలియగానే స్టాఫంతా గ్రాండ్‌గా పార్టీ ఇచ్చారు.

ఈ రోజు తనీ స్థితిలో ఉండడానికి కారణం ఎవరు?

ఒకే ఒక వ్యక్తి.

ఆ వ్యక్తి చేసిన సహాయమును తను మరువగలడా...

ఆ వ్యక్తి ఆ రోజు సహాయము చెయ్యక పోతే తనే స్థితిలో ఉండేవాడు?

రామారావు హాయిగా ఆదమరచి నిద్ర పోతున్న భార్య శైలజ వైపు చూశాడు. తల వెంట్రుకలు తెలవి ముఖంపై పడి ఫేను గాలికి అల్లరిగ కదులుతుంటే ఒక కొత్త అందం చిందులాడుతోంది శైలజ ముఖంలో. తపనతో దగ్గరకు లాక్కున్నాడు రామారావు.

ఇంతలో బయట తలుపులు గట్టిగ తీసిన చప్పుడు. పక్క గదిలో పడుకున్న పిల్లలు శేఖర్, కమల పెట్టిన కేకలకు ఉలిక్కి పడ్డాడు.

ఒక ఉదుటున మంచం దిగి తలుపులుతీసి పిల్లల గదిలోకి వెళ్ళాడు. ఒక మూల పిల్లలిద్దరూ బిక్కుబిక్కు మంటూ నిలబడి ఉన్నారు.

'డాడీ... దొంగ'

అని అరవబోయి తొమ్మిదేళ్ళ శేఖర్ నోరు మూసుకున్నాడు.

"ఏయ్...మిస్టర్. నీ దగ్గరున్న డబ్బు, నగలు మర్యాదగా ఇవ్వు. లేదా నీ పిల్లలు" అని దొంగ కత్తి పిల్లలకు గురి ఉంచాడు.

"మీ గురించి ఎంతగా ఎదురు చూస్తున్నానో తెలుసా! ఏ రోజైనా కనపడతారనే ఆశతో ఉన్నాను. నన్ను మీరు మరచిపోయి ఉండొచ్చు కానీ నేను మిమ్మల్నెప్పుడూ మరువను. మీరు చేసిన మేలుకు కృతజ్ఞతగ మీ రూపాన్ని నా గుండెల్లో దాచుకున్నాను. నన్ను జాగ్రత్తగ చూడండి, గుర్తుపట్ట గలరు."

రామారావు మాటలకు వచ్చిన పని మరిచి కత్తి జేబులో పెట్టుకుని ఆలోచనల్లో పడ్డాడు దొంగ.

పిల్లలు డాడీని, దొంగను మార్చి మార్చి చూస్తున్నారు.

అలికిడికి లేచి బయటకు వచ్చిన శైలజ కెవ్వుమని అరవబోయి దొంగ చేతులు పట్టుకుని మాట్లాడుతున్న భర్తను చూసి ఆశ్చర్యంతో గుమ్మం దగ్గరే నిలబడిపోయింది.

"శైలూ ... సాయంత్రం తెచ్చిన స్వీట్సును ప్లేటులో పెట్టి తీసుకురా. అ

అరగంటలో భోజనం ఏర్పాటు చెయ్యి."

భర్త మాటలేం అర్థం కాలేదు శైలజకు.

ఫోను చేసి పోలీసులకు అప్పగించవలసినది పోయి అర్ధరాత్రిపూట దొంగకు భోజనం ఏర్పాటు చెయ్యమంటారేమిటి!?

"శైలూ.. కదలవేం"

రామారావు గట్టిగ మాట్లాడేసరికి విసుక్కుంటూ వెళ్ళి స్వీటు ప్లేటు తెచ్చి టేబిలు మీద ఉంచి వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది శైలజ.

"శేఖర్, కమలా ... రండమ్మా దగ్గరకు. ఈయనకు నమస్కారం పెట్టండి."

శేఖర్, కమల భయపడుతూనే దగ్గరకు వచ్చి నమస్కరించారు. దొంగకు గతం గుర్తుకువచ్చి చిరునవ్వుతో రామారావు భుజంతట్టి టేబిలు దగ్గరకొచ్చి స్వీటు తీసుకున్నాడు.

అతను స్వీటు తింటుంటే తృప్తిగ చూస్తున్న రామారావు కళ్ళముందు గతం మెదిలింది. పదేళ్ళ క్రితం...

* * *

మధ్యతరగతి కుటుంబంలో ఇద్దరు అన్నయ్యలకు, ఒక తమ్ముడు, చెల్లెలు కు మధ్యన పుట్టిన రామారావు బి ఏ; పాసై ఉద్యోగాల వేటలో పడ్డాడు. అప్పటి నుంచి మొదలయ్యాయి తిప్పలు.

పేపరులో పడిన ప్రతి ఉద్యోగ ప్రకటనకు అప్లికేషను పెట్టడం, ఇంటర్వ్యూ కోసం ఎదురు చూడడం అలవాటయి పోయింది రామారావుకు ఖాళీగా కూర్చోవడం ఇష్టంలేక ప్రైవేటుగ ఎమ్. ఏ; కు కట్టి ఫ్రెండ్స్ దగ్గర నుంచి పుస్తకాలు తెచ్చుకుని చదివి ఎలాగో కష్టపడి ఎమ్. ఏ; డిగ్రీ సంపాదించాడు.

ఈసారైనా క్వాలిఫికేషనుకు తగ్గ మంచి ఉద్యోగం వస్తాదని ఆశ.

రెండు సంవత్సరాలు గడిచాయి.

ఇప్పుడే ఈ నిరుద్యోగ పరిస్థితి ఇలా ఉంటె మరో పదేళ్ళకు ఎంత తీవ్రరూపం దాలుస్తుందో...భయం వేసింది రామారావుకి.

ఇంట్లో నాన్న విసుక్కోవడం ... అమ్మ సాధింపులు.

ఇద్దరన్నయ్యలూ పెళ్ళిళ్ళు చేసుకుని వేరు వేరు కాపురాలు పెట్టుకున్నారు. ఇంతకు ముందు దేనికైనా అప్లై చేయడానికి డబ్బు అడిగితే ఇద్దరిలో ఎవరో ఒకరు ఇచ్చేవారు. ఇప్పుడదీ లేదు.

నాన్న సరేసరి. ఇంకా రెండేళ్ళలో రిటైరవుతారు పిల్లలందరిని ఒక దారికి తీసుకు రావడంలో అతని కృషిలో ఏమాత్రం లోపం లేదు. ఇంకా ఇద్దరు చిన్నవాళ్ళున్నారు. తనేమని అడుగుతాడు?

ఇలా రోజులు భారంగా గడుస్తుంటె ఆ రోజు రామారావుని ఆనందంలో ముంచెత్తింది, ఇంటర్వ్యూకు రమ్మన్న కార్డువచ్చి.

బస్సులో ఆ ఊరు వెళ్ళడానికి అమ్మను ఎలాగో బతిమాలి పదిరూపాయలు తీసుకుని వెళ్ళాడు.

ఇంటర్వ్యూ బాగా చేసాడు.

ఉద్యోగం ఖాయమనుకున్నాడు.

అప్పుడు ఇంటర్వ్యూ ఆఫీసరు ఓ బాణం రామారావు కేసి గురిపెట్టి వదిలాడు.

"ఐదువేలివ్వగలవా ... ఇదే లా ఉంటె రేపు సాయంత్రంలోగా మళ్ళీ కనబడు."

రామారావు గుండెకు గుచ్చుకుందా బాణం.

ఐదువేల రూపాయలు...ఎలా ఇవ్వగలడు?

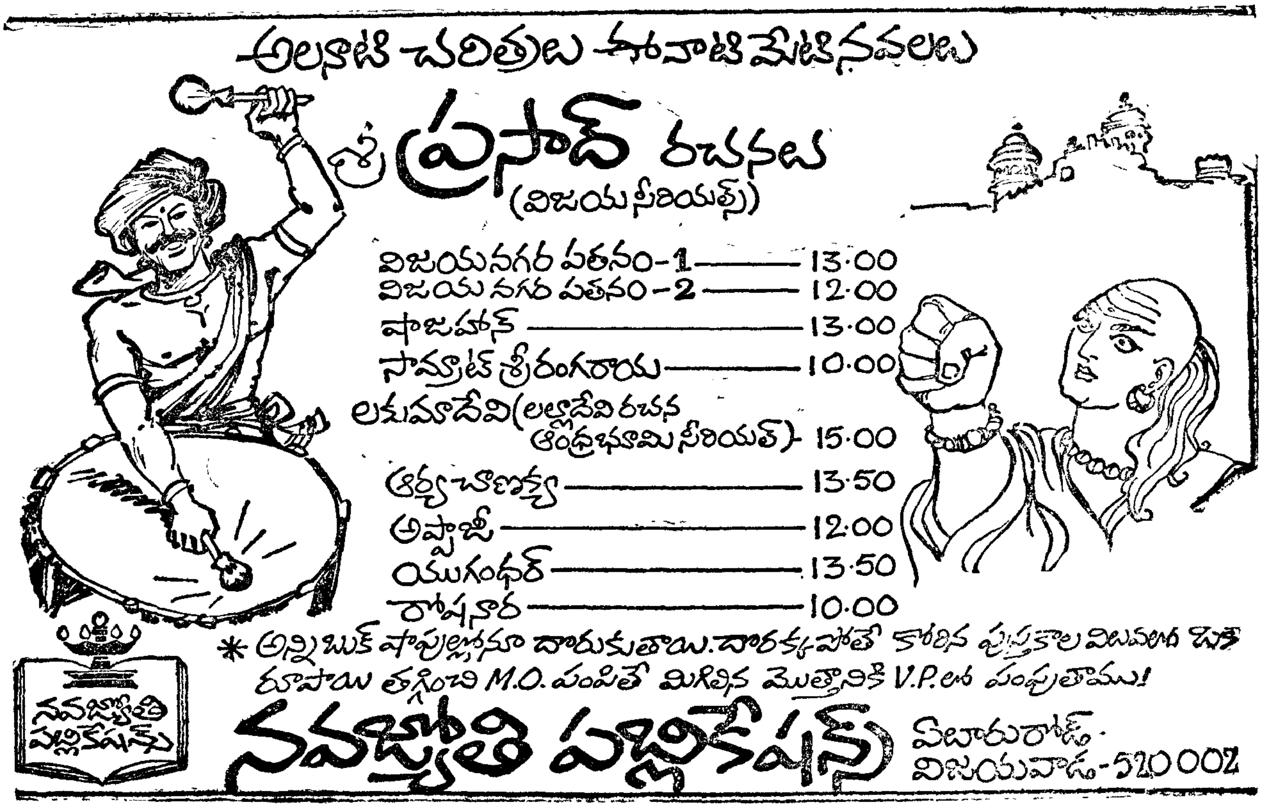

ఇంటికొచ్చి ఆ మాటే నాన్నకు చెప్పాడు:

"ఆ ఐదువేలుంటె మీ చెల్లెలకు పెళ్ళి చేసి నా బెంగ తీర్చుకునేవాడిని'' అనేసి మరో మాటకు అవకాశం ఇవ్వకుండానే నాన్న తప్పుకున్నాడు.

ఇద్దరన్నయ్యలనీ అడిగాడు తెలిసిన వారందరినీ అడిగాడు అప్పుగా ఇవ్వమని. లాభం లేకపోయింది. పిచ్చెక్కినట్టు తిరిగాడు రామారావు.

రాత్రి తొమ్మిదయింది.

పార్క్‌లో కూర్చున్న రామారావుకు దిగులు పట్టుకుంది

ఐదువేలిస్తే మంచి ఉద్యోగం

లంచం మొదటి మెట్టులో ఉన్న ఈ రోజుల్లో ఐదువేలు పెద్ద మొత్తమేమీకాదు. ఈ రేటు ఇలాగే పెరిగితే మరో కొన్ని సంవత్సరాలకు ఇరవై ఐదు వేలడిగినా ఆశ్చర్యపోనక్కరలేదు. కానీ ప్రస్తుతం ఐదువేలంటే మాటలా... అందులో మధ్యతరగతి వాడికి.

ఆలోచిస్తున్న రామారావుకు ప్రక్కన ఎవరో నిలబడి తననే గమనిస్తున్నట్టు కనిపెట్టాడు.

ఆ వ్యక్తి వయస్సు ఇంచుమించు ముప్ఫై సంవత్సరాలుంటాయి, కోరమీసాలు, చిందరవందరగ ఉన్న తల, బిగుతు బట్టలు, చేతిలో సిగిరెట్టు...

వీడెవడో పెద్ద రౌడీలా ఉన్నాడనుకున్నాడు రామారావు.

దొంగ

"ఏం మిష్టర్ ... ఇంకా ఇల్లు గుర్తు రాలేదా.''

"మరి తమరికో'' విసుగ్గా అన్నాడు రామారావు తన సంగతి వీడి కెందుకన్నట్టు.

అతను గట్టిగా నవ్వాడు

"మాకా...మాకుంటూ వేళా పాళా లేదు. అందులోనూ రాత్రికి వారసులం, చీకటి మిత్రులం. ఆఫ్ కోర్సు ... ఇల్లుందిలే. వెళ్ళాలన్న రూలు లేదు వెళ్ళకపోయినా అడిగేవారు లేరు.''

ఉలిక్కిపడ్డాడు రామారావు.

అమ్మో...దొంగ.

చిన్నగా భయమేసినా, 'ఆఁ వీడేం చేస్తాడులే తంతే దమ్మిడి దొరకదు.'

రామారావుకి ధైర్యం వచ్చింది.

"ఏం బ్రదరూ ... ఏంటలా దిగాలుగా ఉన్నావు. వాలకం చూస్తుంటే నిరుద్యోగిలా కనిపిస్తున్నావే.''

వీడు సైకాలజీ చదవలేదు కదా! అనుకున్న రామారావు దొంగో, దొరో ఎవ్వాళ్ళకు తన గోడు వినడానికి ఒక మనిషి దొరికాడనుకుని తన ఇంటర్వ్యూ సంగతంతా చెప్పాడు.

"అందుకే బ్రదరూ ! డిగ్రీలు చదివి అచ్చోసిన ఆంబోతుల్లా రోడ్లమీద పడేకన్నా మా పనే నయం. కొంతో కొంత సంపాదిస్తాం. రాజాలా బ్రతుకుతాం. అఫ్‌కోర్స్ దొంగతనమే మరి మాకిదే వృత్తి. అయినా మాకంటె మీ పెద్దమనుషులు దొంగలు కారా! ఇందాక నువ్వు చెప్పావే ఇంటర్వ్యూ ఆఫీసరు గురించి, వాళ్ళు దొంగలు కారా! వాళ్ళు కళ్ళ ముందే దర్జాగ అడుగుతారు. మేము వెనుక నుంచి తెలియకుండా తీసుకుంటాం. అదే మా ఇద్దరి తేడా. అందరూ దొంగలే.''

దొంగ మాటలు రామారావుకి నచ్చాయి.

దొంగ మాటల్లో నిజం లేకపోలేదు.

"మీరు చెబుతున్నది, నిజమే. ఆ దొంగతనం నాకు చేతకాదే. అయినా మీతో వాదనెందుకు. రేపటి గురించి ఆలోచిస్తుంటే నాకు భయం వేస్తోంది. మంచి ఉద్యోగం చేతులారా పోగొట్టుకుంటున్నాను. ఇంకా మీతో మాట్లాడితే రేపటి నుంచి దొంగతనం చెయ్యమంటారేమో.''

లేవబోయాడు రామారావు.

"చూడు బ్రదరూ ... ఇప్పుడే ఇంటికెళ్ళి ఏం చేస్తావు. రేపు కదా డబ్బివ్వాలి. నాతో వస్తావా''

దొంగ అలా అనేసరికి క్షణకాలం ఆలోచించాడు.

"వీడు దొంగతనం చెయ్యడానికి తీసుకెళ్ళడు కదా! అదే ప్లానయితే గట్టిగ రెండు వాయించి పీడ వదిలించుకోవచ్చు, చూద్దాం ఎక్కడికి తీసుకెళతాడో...ఇదొక అనుభవం.''

మనసులో అనుకున్న రామారావు దొంగ వెంట పడిచాడు.

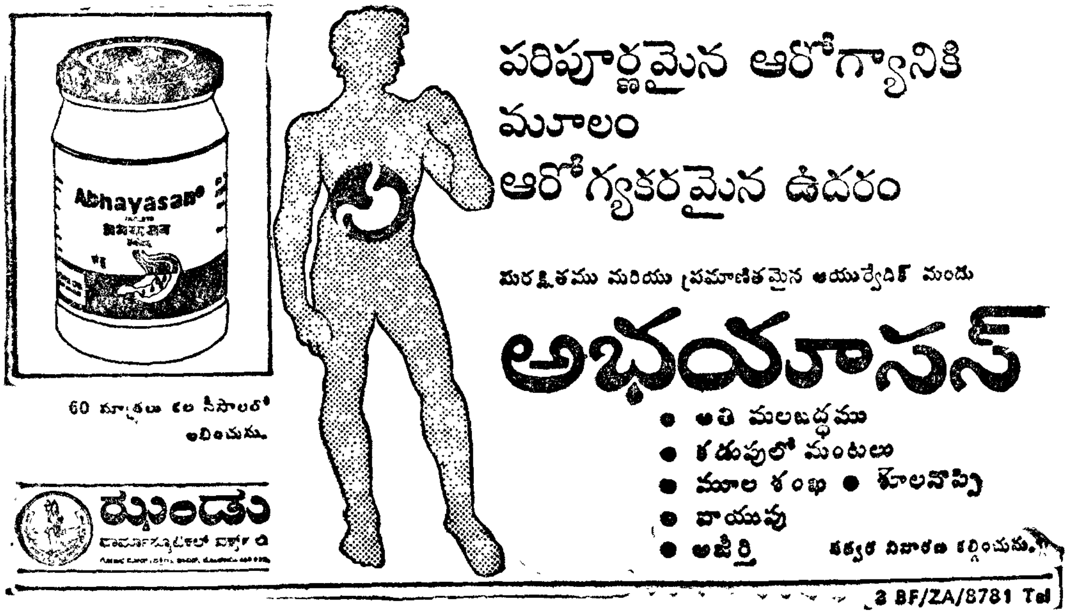

చాలా దూరం నడిచాక ఒక వీధిలోని చిన్న ఇంటిలోనికి తీసుకెళ్లాడు దొంగ.

రామారావు ఇల్లంతా చూసాడు.

గదిలో చిన్న పెట్టె, ఒక కూజా, దండెం మీద బట్టలు తప్ప ఇంకేవీ లేవు.

దొంగ పెట్టెలోంచి ఒక మూట తీసి రామారావు కిచ్చాడు

మూట విప్పిన రామారావు కళ్ళు జిగేలు మన్నాయి.

రూపాయలు...ఐదులు.. పదులు...

"చూడు బ్రదరూ ... నీ కభ్యంతరం లేకపోతే ఇందులోంచి ఐదువేల రూపాయలు తీసుకెళ్ళి ఉద్యోగం సంపాదించుకో. ఇంత సొమ్ము ఎక్కడిదని అడుగుతావా! ముందే చెప్పాను నేను దొంగనని. పెళ్ళాం పిల్లలు లేరు, సంపాదించిన దాంట్లో కొంత దాస్తుంటాను. దొంగకు పొదుపేటనుకుంటున్నావా! మకాం మార్చిన తరువాత క్రొత్త పరిసరాలు అలవాటయ్యేవరకు దాచిన డబ్బు ఖర్చుపెడు తుంటాను. రెండు రోజుల క్రితం పెద్ద వ్యాపారస్తుడు దొరికాడులే."

రామారావుకు ఆశ్చర్యం వేసింది.

ఒక దొంగ తనకు సహాయం చెయ్యడమా!

దొంగల్లో ఇంత మంచి వారుంటారా?

నమ్మశక్యం కావడంలేదు రామారావుకి.

"ఏం బ్రదరూ ... దొంగ సొమ్మని ఆలోచిస్తున్నావా. ఈ డబ్బు ముట్టుకోవడమే మహా పాపమనుకుంటున్నావా! ఏదో మంచి వాడులాగున్నావు. సహాయం చేద్దామనిపించింది, ఇస్తున్నాను, ఆ పైన నీ యిష్టం"

రామారావు ఆలోచనల్లో పడ్డాడు.

ఈడబ్బుతీసుకెళితే తను రేపు ఉద్యోగస్తుడవుతాడు.

దొంగయినా మంచి మనసుతో ఇస్తానంటున్నాడు.

ఈ సమయంలో ఎవరు తనకు డబ్బిస్తారు?

తనెవరో తెలియకపోయినా సహాయం చేస్తున్న దొంగ మనసు గొప్పదనాన్ని అంచనా వెయ్యలేక పోతున్నాడు రామారావు.

రామారావు దొంగ చేతులను కళ్ళకద్దుకున్నాడు.

"మీరు నాకు బ్రతుకుతెరువు చూపిస్తున్నారు, మీ మేలు ఈ జన్మలో మరువలేను"

రామారావు మళ్ళీ మళ్ళీ దొంగకు కృతజ్ఞతలు చెప్పి డబ్బు తీసుకొని అక్కడి నుంచి బయటపడి, భయపడుతూనే చీకట్లో నడిచి ఇంటికి చేరుకున్నాడు.

ఇంట్లో ఎవరికి చెప్పలేని విషయం.

'రేపు నాకు ఉద్యోగం వస్తుంది.'

ఆనందంలో ఆకలి బాధ తెలియడంలేదు. నిద్ర రావడంలేదు.

అలాగే రాత్రంతా గడిపి తెల్లవారగానే ముఖం కడిగి షేవింగ్ చేసుకుని నీటుగ తయారవుతున్న రామారావు కేసి అందరూ వింతగా చూస్తున్నారు. సంతోషంతో వెలిగి పోతున్న రామారావు ముఖం అందరినీ ఆశ్చర్య పరిచింది

పరుగెడుతున్న బస్సుతో అతని ఉత్సాహం పరుగెత్తసాగింది.

ఆఫీసుకు చేరుకున్నాడు.

డబ్బు ఆఫీసరు చేతిలో పడింది.

అపాయింట్‌మెంట్ ఆర్డరు రామారావు చేతికి వచ్చింది.

అప్పాకవీయం

కోతపడ్డ జీతంలో
ఖుషీ నీకేం తెలుసు—
అప్పు చేసుకుందుకదో
అవకాశపు గొలుసు.

– వి. వి. మంగపతిరావ్

ఎగిరి గంతేసినంత పని చేసాడు.

రామారావుకి ఉద్యోగం వచ్చింది.

ఇలా ప్రారంభమయింది ఉద్యోగ జీవితం.

దొంగకు మళ్ళీ మనస్ఫూర్తిగా కృతజ్ఞతలు చెప్పడానికి వెళ్ళాడు.

దొంగ కనబడలేదు అక్కడి వారిని అడిగాడు దొంగ గురించి.

"దొంగలకు ఒక ఊరూ, వాడా స్థిరంగా ఉంటాయండీ?"

ఒకతను అలా చెప్పగానే ఉసూరుమన్నాడు రామారావు.

ఉద్యోగం వచ్చిన రెండు నెలలకు శైలజతో పెళ్ళి...తరువాత పిల్లలు...క్వాలిఫికేషనుకు ప్రతిఫలంగా వెంట వెంటనే ప్రమోషనులు రావడం... ఇలా ఎన్నోమార్పులు రామారావు జీవితంలో జరిగాయి.

* * *

ఆ దొంగే... ఈ దొంగ!

భోజనం చేసిన తరువాత వెళ్ళడానికి సిద్ధమయ్యాడు దొంగ.

రామారావు మరోసారి దొంగకు నమస్కరించాడు.

"మీరు ఎప్పుడు కనిపిస్తారని ఎదురు చూస్తున్నాను. ఇన్నాళ్ళకు ఈరోజున మీకు మనస్ఫూర్తిగ కృతజ్ఞతలు చెప్పడానికి అవకాశమిచ్చారు. ఏదో ఒకరోజున మీరు వస్తారని, నా ఆతిధ్యం స్వీకరిస్తారనే నా కోరిక ఇన్నాళ్ళకు నెరవేరింది. మీ ఋణం ఎలా తీర్చుకోవాలో తెలియడంలేదు. ఈరోజు నేనీస్థితిలో ఉండడానికి కారణం మీరే. సంఘంలో పలుకుబడి, నేను నా భార్యా పిల్లలతో ఆనందంగా జీవితం గడుపుతున్నానంటె మీ దయ వలనే.

ఇంటిలో నా దంటూ ఏదీ లేదు. అన్నీ మీవే. మీరే ఉద్దేశంతో వచ్చారో ఆ పనిని పూర్తిచేసుకుని వెళ్ళండి. బీరువాలో నగలు, డబ్బు ఉన్నాయి. అవన్నీ తీసుకెళ్ళండి. నే నేమాత్రం అభ్యంతరం చెప్పను.

మీ దయ వలన తిండికి, బట్టకు లోటు లేదు. నన్ను తప్పుబంటారా! ఎలాగో మళ్ళీ సమకూర్చుకుంటాను."

రామారావు మాటలకు దొంగ కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

దొంగ రామారావు చేతులు పట్టుకున్నాడు.

"ఆ రోజు నేను చేసిన సహాయమును మరువకుండా నన్ను ఇన్నాళ్ళ గుర్తుంచుకున్నందుకు నాకు చాలా ఆనందంగా ఉంది. దొంగగా సమాజంచేత ముద్రింపబడి చీకటిలో బ్రతుకుతూ ఈ ప్రపంచంలో ఏ ఒక్కరి నుండైనా ఆత్మీయత, ఆదరణ, అభిమానం పొందగలనా అని అనుకునేవాడిని. అనుకోవడం కూడా పొరపాటనిపించేదప్పుడప్పుడు. ఎందుకంటే... నేను దొంగను కాబట్టి. దొంగకు విలువనిచ్చే ఔదార్యం మన సమాజానికెక్కడుంది? దొంగ దొంగే! దొంగ మంచిమనిషిగా మారడానికి ప్రయత్నించినా మన సమాజం అంత తేలిగ్గా అతన్ని మనిషిగ గుర్తించదు. అందుకనే దొంగ దొంగగానే బ్రతుకుగడపాలి.

మీరు చూపించిన అభిమానం, ప్రేమతో ఇచ్చిన ఆతిథ్యం వలన నన్ను మనిషిగా గుర్తించే మంచి మనిషి ఒకరున్నారని తెలుసుకున్న ఈ రోజు నా జీవితంలో చాలా విలువైనది. ఈ జన్మకు ఈ తృప్తి చాలు."

అని దొంగ వడివడిగ అడుగులేసుకుంటూ బయటకు వచ్చి, చీకట్లో కలిసిపోయాడు ●